

***Neka bar vedrina ogrne – Que nomes la claror agomboli* / ur. Dinko TELEĆAN i Vedrana LOVRINOVIĆ.** Zadar: Sveučilište u Zadru; Zagreb: Centar za knjigu, 2011.; 120 str.; cijena: 50,00 kn

Ova zbirka poezije nastavak je eksperimenta započetog u Španjolskoj, u Kataloniji, koji se uspješno izvodi već dvanaest godina. Zamisao je sljedeća: pozvati dvoje pjesnika iz jedne zemlje/jezika, sazvati probrani tim pjesnika i prevoditelja i omogućiti im da u izolaciji i domaćem okruženju zajednički prevode izbor iz opusa pozvanih pjesnika.

Eksperiment je sada prvi put prenesen izvan katalonskih granica. Na Pašman su pozvani pjesnici Francesc Parcerisas i Laia Martinez i Lopez, predstavnici sasvim različitih poetika, generacija, svjetova, objedinjeni, svak u svojoj raskošnoj osebnosti, tek domovinom pjesnikâ: svojim jezikom. Kao prevoditelji/posredovateli na otoku i na kopnu s njima su bili Pau Sanchis Ferrer, profesor

katalonske književnosti na Sveučilištu u Zadru, Roser Soler Piera, lektorica katalonskog jezika na istoj instituciji, Nikola Vuletić, također predavač na tom fakultetu, Pau Bori i Sanz, katalonski lektor u Beogradu („Pau beogradski“); Tonko Maroević, uza sve ostalo autor antologije katalonskog pjesništva kao i komentara da smo se ondje „popašmanili“; pjesnici Dorta Jagić, Antonija Novaković i Dinko Telećan te sadašnje i bivše studentice katalonskoga jezika u Zadru Marija Džaja, Maja Lemaić i Vedrana Lovrinović. Translatirani eksperiment iz prepjevavanja, prema općem dojmu sudionika, više je nego uspio. (iz *Proslava*)

